

[Lange.]

omtale enkelte af disse, idet jeg først skal udtale, at jeg er tilfreds med, at den oprindelige Bestemmelse om, at Ministeren skulde give Tilladelse til at oprette en ny Bank, den saakaldte Koncessionsbestemmelse, er gaaet ud i det andet høje Ting. Bestemmelsen om, at Tilladelse skulde gives, hvis det maatte skønnes, at den paatænkte Banks Oprettelse vilde være til Gavn for Samfundet, vilde utvivlsomt kunne give Anledning til Vilkaarlighed og skabe megen Uenighed. Der er sikkert aldrig grundet nogen Bank og vil sikkert heller aldrig blive det, hvor ikke i alt Fald de, der vil starte den, har den Opfattelse, at dens Oprettelse vil være til Gavn for Samfundet.

Bestemmelsen i § 6 om, at Minimumsgrænsen for en nyoprettet Banks Egenkapital skal være 300 000 Kr., efter at man i det andet høje Ting har nedsat Minimum fra 400 000 Kr., tilfredsstiller mig ikke helt; jeg tror, det havde været naturligst, om man var blevet staaende ved 200 000 Kr. Mange Banker er begyndt med en meget lille Virksomhed, og det har sikkert været heldigt, at Egenkapitalens og Virksomhedens Vækst har været sideløbende.

De skærpede Likviditetsbestemmelser i § 11 maa vel, naar Hensyn tages til vort Lands hele økonomiske Stilling, anses for tilfredsstillende. At Bankernes Likviditet er af afgørende samfundsmæssig Betydning, er givet, og det er derfor naturligt, at man lejlighedsvis har hørt Krav om at gaa betydeligt videre end Forslaget; det vilde derfor sikkert ogsaa være ønskeligt, om vi efterhaanden kunde naa videre, hvad jo for øvrigt en meget overvejende Del af vore Banker er — men helst uden Lovbestemmelser. I vort forholdsvis kapitalfattige Land vil det efter min Mening paa det nuværende Tidspunkt ikke være muligt at stille større Krav om Likviditet uden at komme til at hemme vort Erhvervsliv.

De mest omtvistede og omtvistelige af Lovforslagets Bestemmelser findes vel nok i § 12: Bestemmelserne om Engagementernes Størrelse i Forhold til Egenkapitalen. Jeg er klar over, at man ikke kommer udenom saadanne Bestemmelser, men jeg vil dog advare mod at overvurdere Betydningen af disse; de vil maaske i flere Tilfælde kunne gøre mere Skade end Gavn. Skulde saadanne Bestemmelser virkelig betyde Sikring mod større Tab, maatte Grænserne være meget snævrere, men noget saadant vilde sikkert medføre betydelig Skade for Erhvervslivet. Man søger her at flytte Ansvarer bort fra det

eneste naturlige Sted: Bankens ansvarlige Ledelse. Værdien af Bestemmelserne vil i mange Tilfælde være ganske illusorisk; ser man paa de Oplysninger, der meddeles under Bilag 9 til det i Folketinget fremsatte Lovforslag, vil man finde mange Eksempler herpaa. Jeg maa for øvrigt gøre den Sidebemærkning, at jeg anser Offentliggørelse af disse Oplysninger for meget uheldig. I mange Tilfælde vil man kunne regne sig til, hvilken Bank og hvilken Kunde det drejer sig om, og hvad der vel er endnu værre: der vil derigennem være Mulighed for Gissninger og Fejltagelser, der maaske kan vække ugrundet Uro om en Bank. Men ser man paa disse Oplysninger som Grundlag for Kravet om Grænserne, vil man finde, at der f. Eks. i enkelte Tilfælde henvises til, at Engagementerne kan nedbringes, saa man er indenfor de i Lovforslaget fastsatte Grænser, ved at en Debitor optager et Kreditforeningslaan og betaler Banken Provenuet; i andre Tilfælde henvises der til, at sikre Aktiver kan realiseres. Men efter min Mening opnaar man intet derved. Risikoen formindskes ikke, men Fortjenesten, der dog ogsaa indebærer en Risikopræmie, vil blive mindre. Det er efter min Mening det eneste virkelige, man faar ud af en Bestemmelse, som skal gennemføres paa den Maade, der her henvises til, og der findes i disse Oplysninger en Række af den Slags Anvisninger.

En af Lovforslagets Paragraffer indeholder Bestemmelser om Afskrivning af Bankens Omkostninger ved Stiftelse og Tilvejebringelse af Kapital. Det er efter min Mening urimeligt, at disse Udgifter, f. Eks. Bankens Udgift til Stemping af Bankens Aktier, en Udgift, der betaales til Staten, en Skat, som Staten lægger paa Aktieudstedelse, ikke maa fradrages ved Skatteopgivelsen, men er skattepligtige. En af mine Partifæller i det andet høje Ting har da ogsaa stillet Forslag om, at disse Afskrivninger skulde være skattefrie. Jeg skal ogsaa nævne et af ham stillet Ændringsforslag om Offentliggørelse af Bankfilialers Balancer, et Ønske, som tidligere har været stærkt fremme fra Provinsens Side.

Jeg skal saa kun til sidst udtale, at Lovforslagets Bestemmelser om Oprettelse af et Banknævn er meget lidt klare med Hensyn til Nævnets Opgaver og Værdien af et saadant Nævn derfor tvivlsom.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) rejste Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være rigtigt at gennemføre det foreliggende Lovforslag uden en samtidig Gennemførelse af Aktieselskabsloven. Uden paa det nuværende Tidspunkt at kunne